Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas riska kapitāla fondiem"

COM(2011) 860 final – 2011/0417 (COD)

(2012/C 191/13)

Ziņotāja: ***Anna NIETYKSZA***

Padome 2012. gada 20. janvārī un Eiropas Parlaments 2012. gada 17. janvārī saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantu nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

"*Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas riska kapitāla fondiem*"

COM(2011) 860 final – 2011/0417 (COD).

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2012. gada 17. aprīlī.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 480. plenārajā sesijā, kas notika 2012. gada 25. un 26. aprīlī (26. aprīļa sēdē), ar 131 balsi par, 2 balsīm pret un 5 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. **Secinājumi un ieteikumi**

1.1 EESK atzinīgi vērtē regulu par Eiropas riska kapitāla fondiem, kurā ierosināts Eiropas mērogā izveidot juridisku ieguldījumu instrumentu, izmantojot vienotu pasi, lai Eiropas riska kapitāla fondiem palīdzētu piesaistīt starptautiskos ieguldītājus un inovatīviem MVU atvieglotu piekļuvi finansēm. Ar regulu paredz vienotus noteikumus par ieguldītāju kategorijām, vienotas prasības tādu kolektīvo uzņēmumu vadītājiem, kuri darbojas ar nosaukumu "Eiropas riska kapitāla fonds", prasības attiecībā uz ieguldījumu portfeli, ieguldījumu metodēm un uzņēmumiem, kas ir tiesīgi saņemt kvalificēta riska kapitāla fonda atbalstu.

1.2 Iniciatīva ir atbilde uz vispārējā stratēģijā "Eiropa 2020" un Aktā par vienoto tirgu izvirzītajiem mērķiem, lai no 2012. gada jebkurā dalībvalstī izveidoti riska kapitāla fondi varētu brīvi veikt ieguldījumus visā ES un ilgtspējīgi finansēt inovatīvus ES uzņēmumus un darba vietu izveidi.

1.3 Regulas par Eiropas riska kapitāla fondiem mērķis ir pārliecināt starptautiskos privātos ieguldītājus, arī privātpersonas, ieguldīt riska kapitāla fondos jebkurā ES valstī. Tas ir ļoti svarīgi, jo Eiropas riska kapitāla nozare ir pārāk atkarīga no publiskā finansējuma, proti, vairāk par 50 % finansējuma nodrošina publiskie ieguldījumi. EESK uzskata, ka publiskajām iestādēm lietderīgāk būtu pastiprināti rūpēties par stabilu tiesisko regulējumu.

1.4 Ar regulu paredz vienotus noteikumus par tādu ieguldītāju kategorijām, kurus uzskata par tiesīgiem ieguldītājiem. Ierosinātajiem pasākumiem jābūt elastīgākiem un jāatbilst starptautisko privāto ieguldītāju vajadzībām, lai viņi varētu veikt pārrobežu ieguldījumus. EESK uzskata, ka ar ierosinātajiem pasākumiem jāpiesaista gan Eiropas valstu, gan citu valstu ieguldītāji, ja vēlamies, lai Eiropas MVU pieejamais kapitāls palielinātos.

1.5 Tā kā ir pieņemti tādi uzraudzības noteikumi kā "Bāzele III", Kapitāla prasību direktīva IV un "Maksātspēja", Eiropas riska kapitāla fonda pase ir ļoti svarīga galvenajiem privātajiem kapitāla nodrošinātājiem riska kapitāla nozarē: bankām, pensiju fondiem un apdrošināšanas uzņēmumiem, kas ieguldījumus inovatīvos MVU ierobežo, šādus uzņēmumus uzskatot par augsta riska aktīviem.

1.6 EESK īpaši atzinīgi vērtē Eiropas riska fondu plānoto nozīmi, tiem atbalstot darba vietu radīšanu tādos MVU Eiropā, kas ir inovatīvi un izmanto augsti attīstītu tehnoloģiju. Fondiem, kuru pārvaldāmie aktīvi nedrīkst pārsniegt EUR 500 miljonu robežvērtību, vismaz 70 % no kopējām kapitāla iemaksām jāiegulda tieši MVU un šādiem uzņēmumiem jānodrošina kapitāla vai kvazikapitāla finansējums.

1.7 Komiteja arī ir apmierināta ar vienotajām prasībām attiecībā uz fondu reģistrāciju visur Eiropā un ES tirdzniecības pasi, kam būtu jāsekmē pārrobežu ieguldījumi, kā arī ar prasībām par uzņēmuma atbilstību, organizatoriskajām un ētikas prasībām Eiropas fondu pārvaldniekiem.

1.8 EESK tomēr vērš uzmanību uz vairākiem ierobežojumiem, kas var vājināt paredzēto ietekmi, piemēram, kvalificēta riska kapitāla fonda darbības jomas ierobežošanu tikai ieguldījumiem kapitāla un kvazikapitāla instrumentos, kurus tieši emitē uzņēmums (piemēram, jauna akciju vai citādu kapitāla daļu emisija). EESK iesaka ierosināto regulu paplašināt, iekļaujot citu Eiropas riska kapitāla fondu akcijas vai daļas, kā arī fondu fondus, kas var palielināt visa ieguldījumiem MVU pieejamā kapitāla apjomu.

1.9 Šādi ierobežojumi no regulas darbības jomas izslēdz iespēju, ka tā saucamie fondu fondi var saņemt ES pasi.

1.10 EESK vērš uzmanību uz to, ka vienota pase neatrisina jautājumu par ieguldījumu instrumentu fiskālo pārredzamību, kam ir būtiska nozīme, lai riska kapitāla vai privātā kapitāla ieguldījumi tiktu veikti efektīvi. Ir jāizskata ar riska kapitālu saistīto pārrobežu nodokļu šķēršļu problēma un jāiesaka risinājumi.

1.11 EESK uzsver, ka efektīva ieguldījumu instrumenta būtība ir tā, ka šāds instruments var dot iespēju dažādu veidu ieguldītājiem veikt kopīgus ieguldījumus, vienlaikus nodrošinot nodokļu optimizāciju, īpaši, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu (konkrēti tas attiecas uz nodokli par ieguldījumu portfeli un nodokli par fonda līdzekļu atpakaļsadali fonda ieguldītājiem).

1.12 EESK prasa pārejas posmu ar robežvērtību saistīto prasību ieviešanai, lai ņemtu vērā dažādos ienākumu līmeņus dažādās ES dalībvalstīs.

1.13 EESK uzskata, ka Eiropas riska kapitāla fondiem jābūt slēgtām struktūrām, kuras vismaz 70 % no savām kopējām kapitāla iemaksām un nepieprasītā atvēlētā kapitāla iegulda aktīvos, kas ir būtiski ieguldījumi, lai nodrošinātu, ka līdz to likvidācijai to akcijas nav izpērkamas par skaidru naudu vai vērtspapīriem. Turklāt Eiropas riska kapitāla fondiem jāatrodas Eiropas Savienībā, lai novērstu to, ka fondus, kuru pārvaldnieks ir no ES, reģistrē nodokļu oāzēs ar mērķi izvairīties no nodokļu maksāšanas.

1.14 Ieguldītāju aizsardzības sistēma būtu jānostiprina, ieceļot depozitāriju, kas atbild par aktīvu drošu glabāšanu, naudas plūsmas uzraudzību un pārraudzības funkcijām. Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) direktīvā ir prasība iecelt depozitāriju kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem.

1.15 EESK vēlas vērst uzmanību uz īpašo nozīmi, kāda ir riska kapitāla tirgum paredzēto ES fondu izmantošanas attīstībai un finansējuma pieejamībai darbības sagatavošanas un uzsākšanas posmos uzņēmumiem, kuri augsta riska līmeņa dēļ privātā kapitāla finansējumu nesaņem.

1.16 Regulā izteiktais priekšlikums ieviest Eiropas riska kapitāla fonda pasi ir solis pareizajā virzienā. Tas būtu jāpapildina un jānostiprina, lai tā ietekme salīdzinājumā ar gaidīto nebūtu nesamērīgi maza.

2. **Riska kapitāla un privātā kapitāla tirgus Eiropā**

2.1 Ierosinātā Eiropas Parlamenta un Padomes regula izstrādāta, ņemot vērā īpašu novērtējumu. Izskatāmajā dokumentā riska kapitāla tirgus Eiropā raksturots kā vājš salīdzinājumā ar ASV tirgu. Eiropas tirgus ir daudz mazāks, sadrumstalots vairākos valstu tirgos, un to raksturo vienotu noteikumu trūkums. Tikai dažās dalībvalstīs riska kapitāla fondi ir regulēti ar noteikumiem par portfeļa saturu, ieguldījumu metodēm un tiesīgiem ieguldījumu saņēmējiem. Tas nozīmē, ka kapitāla nodrošinātājiem, piemēram, privātajiem klientiem, pensiju fondiem un apdrošināšanas sabiedrībām, ir grūti virzīt ieguldījumus uz riska kapitālu un tas saistīts ar lielām izmaksām.

2.2 Tradicionāli riska kapitāla un privātā kapitāla nozarē lielāko daļu Eiropas kapitāla ir piesaistījuši un ieguldījuši fondu pārvaldnieki no Lielbritānijas. Viņi vienmēr ir spējuši jauniem ieguldījumiem no tirgus piesaistīt aptuveni 30 % fondu, un 2009. gadā viņiem izdevās piesaistīt 34 %. Vislielākais sasniegums bija 2007. gadā britu fondu pārvaldnieku ieguldītie EUR 34 miljardi, proti, 46 % no visiem ES veiktajiem ieguldījumiem. 2009. gadā, kas bija krīzes gads, šis skaitlis bija EUR 9 miljardi jeb gandrīz 40 % no tirgus. Tikai 52 % no EUR 9 miljardiem tika ieguldīti Lielbritānijas uzņēmumos, bet lielāka daļa pārējā kapitāla tika eksportēta uz citām Eiropas valstīm.

2.3 Citi galvenie dalībnieki Eiropas tirgū ir lielākās vecā kontinenta ekonomikas: Francija, Vācija un Itālija. To pozīcija tirgū ir stabila: 2009. gadā šīs valstis piesaistīja aptuveni 31 % visa jaunā kapitāla un ieguldīja EUR 6,7 miljardus, kas ir 29 % no visiem ieguldījumiem. Minēto valstu gadījumā lielākā daļa finansējuma tiek piesaistīta valsts iekšējā tirgū un paliek valstī kā ieguldījumi, kurus, kā tas ir Itālijas un Vācijas gadījumā 2009. gadā, papildina importēts kapitāls.

2.4 Svarīgas pārmaiņas ir notikušas arī kapitāla nodrošinātāju struktūrā. Galvenais kapitāla avots 2008. gadā bija pensiju fondi (28 %), bet banku nozīme pakāpeniski samazinājās (2000. gadā 22 % un 2008. gadā 7 %). Minētā tendence mainījās 2009. gadā, banku daļai palielinoties līdz 18 %. Izmaiņas izraisīja tas, ka pēkšņi tika pārtraukta resursu plūsma no pensiju fondu nozares, kura centās ierobežot riskantu aktīvu ietekmi.

2.5 Ar finansējuma piesaistīšanu saistīto grūtību apjoma rādītājs ir laiks, kas fondu pārvaldniekiem nepieciešams fonda slēgšanai (proti, lai sapulcētu nosacītu ieguldītāju grupu). Laikposmā no 2005. gada līdz 2007. gadam tam bija nepieciešams ne vairāk par vienu gadu. 2009. gadā šim procesam bija vajadzīgi jau 18 mēneši, un 2010. gada pirmajā pusē — 20 mēneši.

2.6 Vairākus gadus Eiropā attiecībā uz riska kapitāla ieguldījumiem vērojama izteikta lejupejoša tendence: 2009. gadā riska ieguldījumu summa bija EUR 9 miljardi, bet ieguldījumi uzņēmumu darbības sagatavošanas un uzsākšanas posmos bija tikai EUR 2 miljardi. 2010. gada pirmajos trijos ceturkšņos ieguldījumu summa sasniedza EUR 7 miljardus.

2.7 Galvenās zemāka ieguldījumu līmeņa sekas bija vienā uzņēmumā veikto ieguldījumu vidējās vērtības strauja samazināšanās no EUR 8,8 miljoniem uz EUR 4,7 miljoniem viena gada laikā. Dati par 2010. gada pirmo pusi liecina, ka minētā summa pēc tam palielinājās, sasniedzot EUR 7,9 miljonus.

2.8 Ieguldījumi ir koncentrēti piecās nozarēs: 2009. gadā un 2010. gadā 19 % ieguldījumu tika veikti uzņēmumiem paredzēto preču un pakalpojumu nozarē, 13 % — patēriņa preču, mazumtirdzniecības un telekomunikāciju nozarē un 15 % tika ieguldīti biotehnoloģiju nozarē. Riska kapitāla gadījumā 65 % ieguldījumu tika veikti biotehnoloģiju nozarē, IT nozarē un elektronikas un telekomunikāciju nozarē.

3. **Priekšlikuma pārskats**

3.1 2008. un 2009. gada finanšu krīzes un jaunu uzraudzības prasību, tādu kā "Bāzele III", Kapitāla prasību direktīva IV un "Maksātspēja", dēļ bankas MVU piešķir vai pagarina ievērojami mazāk kredītlīniju. MVU arvien vairāk meklē un pieprasa citus finanšu avotus.

3.2 Tāpēc ir jārod alternatīvi MVU finansēšanas avoti. Šajā ziņā liela nozīme var būt riska kapitāla fondiem, jo tie var sniegt trūkstošo finansējumu ieguldījumiem inovācijās. Tie nodrošina kapitāla vai kvazikapitāla finansējumu jauniem un maziem uzņēmumiem ar sagaidāmu ilgtermiņa izaugsmes potenciālu, parasti finansējot to attīstību darbības sākumposmā. Atšķirībā no privātiem kapitāla fondiem (kas galvenokārt orientējas uz izpirkšanu) riska kapitāla fondi paralēli uzņēmējiem iegulda uzņēmumos ilgtermiņā.

3.3 Eiropas riska kapitāla nozare ir sadrumstalota un izkliedēta. Šī sadrumstalotība un izkliedētība rada statistiski nozīmīgu ieguldītāju nevēlēšanos ieguldīt riska kapitāla fondos. Regulējuma sadrumstalotības dēļ tādiem iespējamiem riska kapitāla ieguldītājiem kā turīgām privātpersonām, pensiju fondiem vai apdrošināšanas sabiedrībām ir grūtības un ievērojamas izmaksas, lai uzsāktu novirzīt daļu no saviem ieguldījumiem riska kapitālam.

3.4 To finanšu resursu nepietiekamība, kas pašlaik tiek novirzīti riska kapitālam, ir tiešais iemesls vidējā Eiropas riska kapitāla fonda neapmierinošajam apjomam. Riska kapitāla loma MVU finansēšanā šobrīd ir nenozīmīga. Efektīvas riska kapitāla nozares trūkuma dēļ Eiropas novatori un inovatīvie uzņēmumi darbojas zem to komerciālā potenciāla. Tas savukārt negatīvi ietekmē Eiropas konkurētspēju pasaulē.

3.5 Minētie apstākļi ievērojami mazina ieguldījumu potenciālu, piemēram, fondus, un ierobežo kapitāla plūsmu uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, īpaši inovatīviem uzņēmumiem. Tas savukārt padara MVU atkarīgus no banku nozares. Šāds stāvoklis mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir vēl grūtāks tāpēc, ka, ņemot vērā jaunos uzraudzības noteikumus, bankas ir daudz mazāk gatavas finansēt mazos uzņēmumus to darbības sākumposmā pat tad, ja tie ir inovatīvi.

3.6 Plaukstošs Eiropas riska kapitāla tirgus ir kopējās stratēģijas "Eiropa 2020" mērķis. Eiropas Komisija Aktā par vienoto tirgu (*SMA*) [1] apņēmās nodrošināt, lai no 2012. gada jebkurā dalībvalstī izveidoti riska kapitāla fondi varētu brīvi piesaistīt kapitālu un veikt ieguldījumus visā ES.

3.7 Komisija savā 2011. gada 7. decembra dokumentā iepazīstināja ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas riska kapitāla fondiem. Priekšlikuma būtība ir Eiropas Ekonomikas zonā ieviest iespēju riska kapitāla fondiem saņemt tā saukto Eiropas fonda statusu (pasi), ja tie atbilst noteiktām tiesību aktu prasībām. Minētā pase tiem sniegtu iespēju darboties brīvi un piesaistīt finansējumu ikkatrā dalībvalstī. Tā nodrošinātu ieguldītājiem nepieciešamo ieguldījuma drošību, un pārvaldības sabiedrībām tā samazinātu ar regulējumu saistītos izdevumus par piekļuvi dažādām ieguldītāju un tirgu kategorijām.

3.8 Regulas priekšlikumā minētās problēmas paredzēts risināt šādi:

— ieviešot skaidru Eiropas riska kapitāla fonda definīciju, kas ietver šādas svarīgākās prasības: i) vismaz 70 % no savām kopējām kapitāla iemaksām fonds iegulda MVU, ii) tā pārvaldāmie kopējie aktīvi nepārsniedz EUR 500 miljonu robežvērtību, iii) tas nodrošina kapitāla vai kvazikapitāla finansējumu šiem MVU (t.s. "jaunu kapitālu"), un iv) tas neizmanto aizņemto līdzekļu īpatsvara palielināšanu (t.i., fonds neiegulda vairāk kapitāla, nekā ir saņēmis no investoriem, tāpēc tam nav parādsaistību). Īstermiņa aizņēmumi būtu jāpieļauj tikai tādā gadījumā, lai ļautu fondam nosegt ārkārtējas likviditātes vajadzības;

— paredzot vienotus noteikumus par to ieguldītāju kategorijām, kas uzskatāmi par tiesīgiem ieguldīt "Eiropas riska kapitāla fondos". Kritērijiem atbilstošus fondus drīkst finansēt tikai ieguldītāji, kuri saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK uzskatāmi par profesionāliem ieguldītājiem, un daži citi tradicionāli riska kapitāla ieguldītāji (piemēram, finansiāli nodrošinātas privātpersonas vai uzņēmējdarbības mecenāti);

— visiem kritērijiem atbilstošu riska kapitāla fondu pārvaldītājiem paredzot vienotas prasības attiecībā uz reģistrāciju un ES tirgdarbības pasi. Tas nodrošinās piekļuvi tiesīgiem ieguldītājiem visā ES un palīdzēs izveidot vienlīdzīgus darbības noteikumus visiem riska kapitāla tirgus dalībniekiem;

— paredzot obligātās pārredzamības, organizatoriskās un uzņēmējdarbības veikšanas prasības, kuras jāievēro pārvaldniekiem.

4. **Vispārīgās un īpašās piezīmes**

4.1 Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas riska kapitāla fondiem ir daļa no centieniem ar tiesību aktu palīdzību radīt labvēlīgākus apstākļus riska kapitāla tirgus darbībai un vairāk ietekmēt MVU. EESK uzskata, ka tas ir labs pirmais solis, lai Eiropā attīstītu inovatīvu un ilgtspējīgu moderno tehnoloģiju nozari, kurā nodarbina augsti kvalificētus, labi izglītotus Eiropas darba ņēmējus, sekmējot darba vietu radīšanu.

[1] http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/20110413-communication_en.pdf, 2011. gada 13. aprīlī.

4.2 EESK uzsver, ka efektīva ieguldījumu instrumenta būtība ir tā, ka šāds instruments var dot iespēju dažādu veidu ieguldītājiem veikt kopīgus ieguldījumus, vienlaikus nodrošinot nodokļu optimizāciju, īpaši, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu (konkrēti tas attiecas uz nodokli par ieguldījumu portfeli un nodokli par fonda līdzekļu atpakaļsadali fonda ieguldītājiem). Tas, ka trūkst atsauces uz nodokļu pārredzamības jautājumu, šķiet, nozīmē to, ka interese par pasi būs ierobežota.

4.3 Institucionālajiem ieguldītājiem var palīdzēt piekļūt riska kapitāla tirgum daudz ātrāk un vieglāk, izmantojot fondu fonda mehānismu, kurā risku būtiski var izkliedēt ieguldījumu portfeļa līmenī. Fondu fondi ir labs veids, kā riska kapitālā ieguldīt institucionālajiem ieguldītājiem, kam ir maz riska kapitālam atvēlētu līdzekļu, vai institucionālajiem ieguldītājiem, kuriem nav uzkrāta plaša pieredze tiešo fondu ieguldījumu jomā. Saskaņā ar Eiropas Riska kapitāla asociācijas (*EVCA*) datiem 2009. gadā fondu fondi riska kapitāla un privātā kapitāla fondos veica 13,5 % no visām jaunajām kapitāla iemaksām, savukārt laikposmā no 2005. gada līdz 2009. gadam šis īpatsvars vidēji bija 14,1 % (vienlaikus fondu fondi bija otrs lielākais kapitāla nodrošinātājs pēc pensiju fondiem).

4.4 EESK prasa pārejas posmu ar robežvērtību saistīto prasību ieviešanai, lai ņemtu vērā dažādos ienākumu līmeņus dažādās ES dalībvalstīs.

4.5 EESK uzskata, ka Eiropas riska kapitāla fondiem jābūt slēgtām struktūrām, kuras vismaz 70 % no savām kopējām kapitāla iemaksām un nepieprasītā atvēlētā kapitāla iegulda aktīvos, kas ir būtiski ieguldījumi, lai nodrošinātu, ka līdz to likvidācijai to akcijas nav izpērkamas par skaidru naudu vai vērtspapīriem. Turklāt Eiropas riska kapitāla fondiem jāatrodas Eiropas Savienībā, lai novērstu to, ka fondus, kuru pārvaldnieks ir no ES, reģistrē nodokļu oāzēs ar mērķi izvairīties no nodokļu maksāšanas.

4.6 Ieguldītāju aizsardzības sistēma būtu jānostiprina, ieceļot depozitāriju, kas atbild par aktīvu drošu glabāšanu, naudas plūsmas uzraudzību un pārraudzības funkcijām. Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) direktīvā ir prasība iecelt depozitāriju kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem. Šis princips ir iekļauts arī direktīvā par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem. Lai nodrošinātu Kopienas sistēmas nepārtrauktību, depozitārijs ir jāieceļ arī attiecībā uz Eiropas riska kapitāla fondiem.

4.7 Jaunā regula neatrisina riska kapitāla tirgus nosacītā vājuma problēmu. Ieguldījumu fondu ekonomikā noteicoši ir divi faktori: pirmkārt, dinamiska pensiju fondu nozares izaugsme ir sekmējusi ieguldītāju [riska, privātā kapitāla] fondos iemaksātā kapitāla vērtības sistemātisku izaugsmi. Tomēr noteikumi par ieguldījumu riska sadali ieguldījumu portfelī nozīmē, ka optimālu riska fonda portfeli veido 8–12 uzņēmumi. Mazāks ieguldījumu skaits palielina portfeļa risku, bet lielāks to skaits palielina portfeļa uzraudzības izmaksas. Augošā kapitāla nodrošinājuma un noteikuma par portfeļa optimizēšanu kopīgais efekts rada noturīgu tendenci palielināt fondu apjomu, kas savukārt rada nepieciešamību palielināt katra ieguldījuma vērtību portfeļuzņēmumā. Tādējādi pensijām paredzēto ietaupījumu (ilgtermiņa ieguldījumu) pieaugums ir bijis iemesls tam, ka ieguldījumi tagad tiek veikti nevis riska kapitāla nozarē, bet gan virzīti uz privāto kapitālu.

4.8 Otrs faktors ir saistīts ar to, kā fondu pārvaldnieki saņem atlīdzinājumu, proti, viņiem maksā zināmu procentu no pārvaldītā kapitāla vērtības. Šāda atlīdzinājuma shēma nozīmē, ka lielāka fonda gadījumā arī atlīdzinājums ir lielāks. Tas nozīmē, ka konkrētai pārvaldības grupai ir izdevīgāk (!) izmantot [lielu] privātā kapitāla fondu nekā [mazu] riska kapitāla fondu, kurā daudz lielāks ir gan ieguldījuma risks, gan pārvaldības izmaksas. Minētie divi faktori nozīmē, ka riska kapitāla tirgus kļūst salīdzinoši vājāks (tā izaugsme ir lēnāka), jo kapitālam ir tendence plūst uz lielākiem fondiem un ieguldījumiem, un tas vienlaikus var būt arī oportūnistisku fondu pārvaldītāju interesēs.

4.9 Ierosinātā regula nevar mazināt abas minētās tendences, un EESK aicina Komisiju šo aspektu vēl pārdomāt.

4.10 Būtu jāatļauj ieguldījumi, ko riska kapitāla fonda pārvaldnieka vadošie darbinieki veic kritērijiem atbilstoša riska kapitāla fondos, kurus tie pārvalda, apliecinot savu iesaisti un atbildību.

4.11 EESK atbalsta riska kapitāla fondus, kas paredzēti informācijas sabiedrības tehnoloģijām, energoefektivitātei un atjaunojamiem energoresursiem un kas var palīdzēt īstenot vispārējās stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus.

4.12 EESK atzinīgi vērtē iniciatīvu Komisijai piešķirt pilnvaras pieņemt deleģētos aktus un mudina Komisiju turpināt uzraudzīt norises un virzību riska kapitāla tirgū.

Briselē, 2012. gada 26. aprīlī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas priekšsēdētājs

Staffan NILSSON